

съпикаса човѣшки кости распрѣснаты оставы на страшенъ звѣрскый собать, дѣто човѣшки тѣла станаха човѣшка храна. *Р. А. 94.*

Собатѣ са *м. дл. пирую:* Туеъ, дѣто тѣ звѣровити навикнуватъ да ся собатѣтъ съ човѣшки мяса. *Р. А. 182. (см. правѣ собать Бол.).*

Собенѣ пр. комнатный: Деверь-тѣ (калесникъ-тѣ) можемъ да го сравнимъ съ собный служитель (*Kammerdiener*) като на нѣкой краль—царь. *Ч. 80.*

Совалка с. ж. челнокъ: Сувалка. *Шк. 85. (ср. станѣ).*—Си имамъ дупка, посегнафъ въ дупка, извадофъ цѣрна Егюпка (соалька). *М. р. 530 (лат.).* Дари кучка низъ дески (соалька). *М. р. 531 (лат.).*

Совнѣ м. св. Совамѣ м. дл. 1) *см. сновѣ:* Момичета-та движитъ рѣчички-тѣ си съ невероятна бѣрзина, сѣщо като стари-тѣ, совать и набивать съ бѣрдо-то. *Л. Д. 1875 р. 42. 2)* бросать палочку, подбрасывая ее съ одного конца, за который держать.

Сожниамѣ м. св. (Макед.) сожну: Дуръ сожнѣтъ пченици-те, Да доберать ѣммене-то! *М. 237.*

Сой* (*soi, s. t. Race, famille, genre, espèce*) *с. м. съ чл.* **Соятѣ,** порода, родъ (*син. ошурѣ*): Ако бы збралъ чловѣкъ, отъ единъ родъ неопытомены животны, нѣ отъ разны прѣдѣлы и отъ разны союве и породицы. *Б. С. р. 25.* Една цѣла истина, коя-то не са срѣща токо само у едни животни, но въ всячки союве добитакъ. *Л. Д. 1876 р. 48.* Ние си имаме за сега твѣрдѣ добри союве. *ib. р. 49.* Отъ всякий сой трѣбува да ся земѣтъ колко-то мажескы, толкова и женскы (кожурцы). *Л. Д. 1874 р. 200.* Зймай жена отъ сой, а куче отъ копаня. *Ч. 162.* И куче отъ сой трѣси. *Ч. 163.* „Лепата чупа сой нематъ, Широко поле край нема, Длабоко море дѣпъ нема. *М. 445.*

Сойлиа пр. породистый: „Ясъ не ти сакамъ алайка, Ясъ нейкъмъ руса 'уба'а, Тукъ сакамъ да ѣ жѣлиа,—, та и сойлиа“. *М. 394.*

Сокай с. м. головной уборъ: Два или три сокаи (каплины старо-българскы) отъ коприняны червены или зелѣны платове, наширени съ сѣрмѣ, налимѣ разно-цвѣтна и жѣлты, или бѣлы пеперудкы, кон-то всякы-тѣ вкупомъ даватъ изглѣдъ величественъ като царска златна корона. *Ч. 71.*

Сокакъ* (*soqāq, Rue*) *с. м.* улица, переулокъ; *съ Пирдонъ* улица—*пѣтъ*; переулокъ—*сокакъ*; тупой переулокъ—*улица*: И му даде голема пещежа: Сколиѣ града по край т'окъ Вардарѣ, А Едрене широки сокаи. *М. 125.* Юничце, ти стара кметице! Имамъ сина що зашъ не го чинишъ, Тукъ го пуцашъ сина по сокаи,—, на нови-те чешми. *М. 601.* Кинисахъ си дома да си дойдамъ, Мома идеше отъ топли-те банѣ, Сѣ стретихме въ еденъ тесенъ сокакъ. *М. 440.* Пазн, Боже, отъ